

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
ÎNCHEIERE

27 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii:

Valeriu Doagă,
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Covali Ghenadie,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Covali
Ghenadie împotriva Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului
administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015 prin care
cererea de apel depusă de către Covali Ghenadie fost respins, hotărârea
Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost menținută,

C O N S T A T Ă :

La data de 11 decembrie 2014, Covali Ghenadie a înaintat în Judecătoria
Centru mun. Chișinău o cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului
administrativ către Serviciul vamal al RM prin care a solicitat instanței: anularea
ordinului directorului general al Serviciului Vamal al RM nr. 86-p din 17 februarie
2010 și stabilirea faptului că ordinul nr. 86-p din 7.02.2010 emis de directorul
general al Serviciului Vamal nu produce efecte juridice de la data emiterii.

În motivarea acțiunii depuse, reclamantul a indicat că, prin ordinul directorul
general al Serviciului Vamal nr. 86-p din 17.02.2010, s-a dispus „se autorizează de
d-l Trofăilă Corneliu, director al Departamentului venituri și tehnologii
informaționale al Serviciului Vamal al RM, cu dreptul la a doua din prima
semnătură”. Despre emiterea acestui ordin, reclamantul a aflat ca rezultat al
contestării unui alt ordin al Serviciului Vamal, prin care a fost concediat din
serviciu de Trofăilă Constantin.

La fel, reclamantul a indicat că, Covali Ghenadie, fiind eliberat din serviciu
prin ordinul serviciului Vamal nr. 588-p din 10 iunie 2014, l-a contestat în modul
prevăzut de lege și a solicitat restabilirea sa la locul de muncă, reclamantul
invocând nulitatea ordinului de eliberare din funcție, inclusiv din motiv că acesta a

fost semnat de o persoană care nu era în drept să-l semneze, astfel, în cadrul procesului de judecată nr. 3-2187/14 de pe rolul Judecătoriei Centru mun. Chișinău, intentat la acțiunea lui Covali Ghenadie, Serviciul Vamal nu a recunoscut ilegalitatea ordinului de eliberare din serviciu și dreptul la muncă al reclamantului, iar prin referința depusă la acțiune, Serviciul Vamal a indicat că, ordinul de eliberare din funcție a fost emis și semnat de Trofăilă Corneliu, în temeiul ordinului directorului general al Serviciului Vamal al RM nr. 89-p din 17.02.2010.

Indică reclamantul că, ordinul directorului general al Serviciului Vamal al RM nr. 89-p din 17.02.2010, afectează în mod direct dreptul la muncă, și implicit la viață privată al reclamantului, și prin urmare, Covali Ghenadie este în drept să înainteze o acțiune prin care să solicite anularea ordinului respectiv.

Consideră Covali Ghenadie că, ordinul directorului general al Serviciului Vamal al RM nr. 489-p din 17.02.2010, este ilegal, or, acesta nu corespunde cerinței privind „calitatea legii”, adică, ordinul contestat nu este destul de accesibil, previzibil și clar, deoarece, modul în care este redat ordinul respectiv, nu este clar întru executarea sau în temeiul cărei norme legale acesta este emis, nici care este scopul emiterii lui, nici care este modalitatea de exercitare de către Trofăilă Corneliu a atribuțiilor încredințate prin acest ordin, nici natura și nici întinderea acestor atribuții.

Se arată în acțiunea formulată că, ordinul directorului general al Serviciului Vamal al RM nr. 89-p din 17.02.2010, este ilegal în fond pentru că, prin lege, atribuția de a emite și semna ordine și dispoziții, inclusiv de angajare și eliberare din serviciu a angajaților Serviciului Vamal ține de competența exclusivă a directorului general.

Mai mult, petentul arată că, nici legislatorul și nici Guvernul nu au împuternicit directorul general al Serviciului Vamal cu competențe de a delega altor persoane atribuțiile de emiterie a ordinelor și dispozițiilor, a actelor normative, inclusiv a ordinelor de angajare și eliberare din serviciu, atribuții care țin de competența sa exclusivă.

Totodată, Covali Ghenadie invocă că, ordinul contestat este emis cu încălcarea competenței, or, în condițiile expuse, ordinul directorului general al Serviciului Vamal al RM nr. 89-p din 17.02.2010, constituie o modificare a propriei competențe și a competenței directorului departamentului venituri și tehnologii informaționale, și, în mod implicit, o intervenție ilegală în activitatea angajaților Serviciului Vamal, vizați prin aceste ordine, inclusiv în activitatea reclamantului.

Însă, în opinia petentului, asemenea modificări, impuneri și intervenții depășesc limitele competenței directorului general al Serviciului Vamal, și nu sunt prevăzute de lege.

A solicitat Covali Ghenadie instanței de fond: anularea ordinului directorului general al Serviciului Vamal al RM nr. 86-p din 17 februarie 2010, și

stabilirea faptului că ordinul nr. 86-p din 17.02.2010 emis de directorul general al Serviciului Vamal nu produce efecte juridice de la data emiterii.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 08 mai 2015, cererea de chemare în judecată înaintată de Covali Ghenadie către Serviciul Vamal al RM privind anularea ordinului directorului general al Serviciului Vamal al RM nr. 86-p din 17 februarie 2010, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanţa de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente şi a constatat că, cerinţele invocate în acţiune, se încadrează în prevederile legii.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 06 octombrie 2015, apelul depus de către Covali Ghenadie a fost respins hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 08 mai 2015 a fost menţinută.

Pentru a hotărî astfel, instanţa de apel a conchis că motivele invocate de apelantă nu şi-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanţei de apel, la 03 decembrie 2015, Covali Ghenadie a depus recurs împotriva acesteia, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanţei de apel din 06 octombrie 2015 şi cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanţa de fond.

În motivarea recursului, aceasta a indicat că, decizia instanţei de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material şi cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurentul Covali Ghenadie că instanţa de apel nu a constatat şi elucidat toate circumstanţele care au importanţă pentru justa soluţionare a litigiului.

Instanţa de recurs constată că, decizia instanţei de apel din data de 06 octombrie 2015 a fost contestată cu recurs la data de 03 decembrie 2015. Astfel prin prisma art. 425 CPC, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră recursul depus de către Covali Ghenadie în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilităţii recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înştiinţarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinţei timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinţei în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La data de 15 decembrie 2015, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie a expediat în adresa Serviciului Vamal copia recursului depus de către Covali Ghenadie, cu informarea concomitentă a acesteia despre necesitatea depunerii referinţei.

La 29 decembrie 2015, Serviciul Vamal a depus referinţa la cererea de recurs

depusă de către Covali Ghenadie, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs declarată de Covali Ghenadie, Colegiul atestă că recurentul nu indică nici un argument vis-à-vis de legalitatea deciziei instanței de apel.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs declarată de Covali Ghenadie, nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de către Covali Ghenadie ca fiind inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță

inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Covali Ghenadie ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C., completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Covali Ghenadie se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea